

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 171/2019
04.06.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Александар Тасић, адвокат из ..., против туженог Града Јагодина, кога заступа Градски јавни правобранилац, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиље, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4747/18 од 02.10.2018.године, у седници већа одржаној дана 04.06.2020.године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље АА из ... изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4747/18 од 02.10.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Јагодини П 1306/17 од 23.05.2018.године, усвојен је тужбени захтев тужиље и утврђено да је тужила једини и искључиви власник у приватној својини у обиму удела 1/1, по основу извршене купопродаје по Уговору о купопродаји непокретности и преносу права трајног коришћења Ов бр. .../... од 02.02.1978.године, по основу грађења и одржаја непокретности таксативно наведених и описаних у том ставу. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужили накнади трошкове парничног поступка у износу од 53.300,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4747/18 од 02.10.2018.године, усвојена је жалба туженог Града Јагодине, а пресуда Основног суда у Јагодини П 1306/17 од 23.05.2018.године преиначена, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиље АА из ..., којим је тражила да се утврди да је једини и искључиви власник у приватној својини у обиму удела 1/1, по основу извршене купопродаје по Уговору о купопродаји непокретности и преносу права трајног коришћења Ов бр. .../... од 02.02.1978.године, по основу грађења и одржаја непокретности таксативно наведених и описаних у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, обавезана је тужила да туженом на име трошкова парничног поступка плати износ од 37.500,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је благовремено преко пуномоћника изјавила ревизију у смислу члана 403. став 2. тачка 2. Закона о

парничном поступку, због погрешне примене материјалног права сходно одредби члана 407. став 1. Закона о парничном поступку.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 55/14) Врховни касациони суд уе утврдио да ревизија тужиле није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Разлозима ревизије указује се на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку (да изрека противречи датим разлозима), због којих се ревизија не може изјавити према члану 407. став 1. Закона о парничном поступку.

Према утврђеном чињеничном стању тужиле је на основу Уговору о купопродаји непокретности и преносу права коришћења купила стан од продавца ПИК „Сава Цветковић“ ООУР „Морава“ у Светозареву, површине 33,27 м², са шупом за оставу, који се налази на делу кп. .../... у насељу ... у ... за купопродајну цену од 103.126,50 тадашњих динара, коју цену је исплатила у ратама и одмах ушла у посед истог. Уговор је оверен пред Општинским судом у Светозареву (сада Јагодини) под Ов бр. .../... дана 02.02.1978.године. Након извршене купопродаје, тужиле је почела са доградњом куће и других објеката који су прављени сукцесивно (зграде број 1, 2, 3, 4 спратности ПР, сви постојећи на кп.бр. .../..., уписани у ЛН бр. ... КО ...). На основу историјата кп. .../...КО ...и на основу листа непокретности бр. ... КО ..., утврђено је да је као власник кп.бр. .../... уписан Град Јагодина са уделом 1/1, облик својине-јавна, а да је на предметним зградама (објектима изграђеним без одобрења за градњу) као власник, уписана Републике Србија, облик својине-државна, а као држалац истих уписан је Град Јагодина (након стечаја и ликвидације продавца ПИК „Сава Цветковић“ ООУР „Морава“ у Светозареву, имовина истог прешла је у својину Републике Србије, па и предметни објекти-зграде). На основу налаза и мишљења вештака грађевинске струке утврђене су површине и габарити предметних непокретности.

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања, по оцени Врховног касационог суда, правилно је другостепени суд применио материјално право када је применом члана 394. став 4. ЗПП преиначио првостепену пресуду и одбио тужбени захтев тужиле због непостојања потпуне пасивне легитимације на страни туженог, јер тужиле тужбом поред туженог Града Јагодине, власника кп.бр. .../... није обухватила и Републику Србију, као уписаног власника предметних зграда 1-4, које се налазе на наведеној катастарској парцели.

Одредбом члана 211. Закона о парничном поступку прописано је да нужно супарничарство постоји ако по закону или због природе правног односа тужбом морају да се обухвате сва лица која су учесници материјалноправног односа (став 1.); ако сва лица из става 1. овог члана нису обухваћена тужбом као странке, суд ће да одбије тужбени

захтев као неоснован (став 2.); о нужном супарничарству суд води рачуна по службеној дужности (став 3).

У парници у којој тужила тражи утврђење права својине у обиму удела 1/1 по основу наведеног уговора о купопродаји, грађења и одржаја на наведеним зградама 1-4 и на земљишту под њима, све постојеће на кп.бр. .../..., тужбом на страни тужених поред Града Јагодине-власника кп.бр. .../... мора бити обухваћена-тужена и Република Србија, као уписани власник предметних зграда постојећих на наведеној катастарској парцели, је се ради о јединственим и нужним супарничарима, који због природе материјалноправног односа чине јединствену процесну заједницу. Како у конкретном случају не постоји потпуна процесна заједница на страни тужених, јер тужбом нису обухваћени сви нужни супарничари, о чему суд води рачуна по службеној дужности, то је другостепени суд правилном применом одредбе члана 211. Закона о парничном поступку одлучио као у изреци своје пресуде.

Са изнетих разлога, неосновани су ревизијски наводи тужиле о погрешној примени материјалног права од стране другостепеног суда.

Како се ни осталим наводима ревизије не доводи у сумњу правилност побијане пресуде, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде применом одредбе члана 414. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија,
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић